

[Christmas Møller.]

sion mellem mit Parti og andre Partier om, hvem det er gaaet bedst. Jeg beder blot ærede Ordførere, som vil beskæftige sig med det, om loyalt og redeligt at give Tinget Besked om, hvad de Aftenen før Valget mente — for det ærede Medlem Hr. Brorsens Vedkommende haabede —, at det konservative Valgresultat vilde blive; bare man vil det, er jeg tilfreds. Nej, jeg gør Valgresultatet op paa en helt anden Maade. Valget var et Grundlovsvalg, et Forfatningsvalg, hvor man fra den anden Side søgte paa den ene og den anden Maade i Bevægelser og sligt at samle alt, hvad der var imod Folkestyre her i Landet. Jeg siger ikke dette til Venstre, naturligvis; at Venstre søgte at faa sin Bid af det, er der i og for sig ikke saa meget at sige til, og de fik altsaa forfærdelig lidt. Resultatet er da, at hvis der er Mening i den Maade, hvorpaa Folkeafstemningen skal foregaa, vil der slet ingen være, som overhovedet vilde diskutere, hvorledes Resultatet blev. Lige ved 80 pCt. af de Vælgere, der afgav Stemme den 3. April, gav Tilslutning til Kravet om, at eet Vælgerkorps paa een Valgdag skulde have Magten i Landet, og hvis der til 45 pCt.-Regelen var knyttet det, der var rimeligt, Stemmepligt, er der jo slet ingen, der vilde gaa med søde Forventninger om, hvad der vilde ske.

Jeg gør endvidere Valgresultatet saadan op — og det er ogsaa en Ting, jeg mener har almen Interesse, for jeg tror; at vi i Løbet af faa Maaneder kommer ud i et Valg, hvor det bliver de andre Spørgsmaal, som særlig vil være i Forgrunden —, at Valget i Nordslesvig gav et skarpt og stærkt og tydeligt Udtryk for, at de sønderjyske Landsdele for hele Verden manifesterede, at denne Landsdel er saa udpræget dansk, som et Grænseland kan være det, og at alt, hvad der hævdes fra dansk Side i det hele taget med Hensyn til den Stilling, vi indtager Grænselandet vedrørende, det gaveselve Befolkningen i Nordslesvig med overvældende Flertal Tilslutning den 3. April, skønt der var sat ind med en voldsom Agitation, og skønt man søgte paa alle mulige Maader at udnytte de Vanskeligheder, som Arbejdsløshed og Landbrugs-krise volder. Paa den Maade ønsker jeg at gøre Valgresultatet op. I disse to Henseender synes jeg, det har Interesse at se paa det, og lad os saa, naar vi har været til Valg i September—Oktober, tales ved om, hvordan Stillingen saa er.

Jeg vil dernæst sige, at hvorledes det end gaar med Grundloven, vil der jo være

de tre afgørende Spørgsmaal for dansk Politik at beskæftige sig med: Udenrigspolitikken, Forsvarspolitikken og Beskæftigelsespolitikken i Forbindelse med den økonomiske Politik.

Jeg vil gerne just i denne Situation sige, at det er klart, at der er ingen Uenighed imellem Regeringen og Oppositionspartierne om vort Lands og de nordiske Landes absolutte Neutralitetspolitik. Jeg vil gerne videre have Lov til at sige, at under Forhandlingerne, saaledes som de er ført om denne Sag, og med de Meddelelser, der ogsaa har været i Offentligheden om de aktuelle Begivenheder, har vi paa den Maade, som det var muligt for os i Offentligheden, tilkendegivet, hvilken aldeles afgørende Vægt vi maatte lægge paa, at de nordiske Lande fulgtes ad under de Forsøg, der paa den ene eller den anden Maade kunde gøres for at trække dem ud af den absolutte Neutralitetsstilling, de vil indtage, og jeg mener i Dag at have Lov til at understrege, at det vil være denne Stilling, som mit Parti mener at maatte tilraade Regeringen at følge.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Landets Værn, hvad enten det er det aktive Forsvar eller det passive Værn, Luftværnsbeskyttelse o. s. v., vil jeg gerne sige, at vi har Indtryk af, at der paa disse Omraader handles alt for lidt fra Regeringens Side. Vi er tilfredse med de ekstra Indkaldelser, som har fundet Sted. Jeg understreger meget gerne, at vi med stor Tilfredshed hørte den Maade, paa hvilken Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, udtalte sig med Hensyn til Forsvarsministerens Udtalelser i 1937. Jeg kunde kun opfatte det paa den Maade, at det ærede Medlem ønskede at fremhæve dem for derigennem at give Udtryk for, at der ingen Tvivl kan være om, at vi med de Kræfter, vi har til Raadighed, vil værne Landets Neutralitet. Jeg kan imidlertid ikke lade være med at fremhæve, at den Kritik, der har været fremme af Forsvarsordningen, er blevet i høj Grad underbygget af Begivenhederne nu; og de Mangler, som klæber sig til Ordningen af 1937, synes jeg det maatte være Regeringens Sag snarest at faa afskaffet, saaledes at der paa dette Omraade kan indtræde en rimeligere Tilstand, paa Linie med, hvad man har gjort i de andre nordiske Lande. Vi kan heller ikke lade være med at sige til Indenrigsministeren, at vi har et meget stærkt Indtryk af, at Arbejdet med det civile Luftværn ikke er i rette Gange, at der ikke er Fart over det, at der ikke gennemføres de Foranstaltninger eller træffes de Afgørelser, som er rimelige. Vi henstiller